

— Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda obhaja se dnes v Kamniku in upamo, da je v deležba obilna, prav, kakor zasluži ta imenitna družba. — V Gorici bode velika razstava primorskih vin; priprave za-njo so velike, pomena pa menimo, da taka razstava nima veliko. — Mestni zastop v Trstu se meša v zadnjem času rad v cerkvene zadeve in tirja, da se tudi v cerkvi v slov. Barkovijah ne sme pridigovati samo slovenski, ampak tudi laški. Zoper to pa ugovarja domače ljudstvo. — V Pulji ob Jadranskem morji so obhajali v nedelje 25letnico zmage c. kr. mornarice zoper laško pri Visu. — Ako nas vse ne moti, pridejo bolji časi za Hrvate, kajti že se jim odpirajo oči ter se utegne hrvaško ljudstvo že vendar enkrat otresti taci poslancaev, ki slepo služijo madjarsko vlado. Na Reki je bilo tovnaj že nekako znamenje za to, da si ljudstvo ne daje hoditi po glavi, posebno ne, če so noge madjarske. — Ogerska vlada misli na posebno postavo o volitvah. Pri Ogrih je namreč tepež čisto v navadi pri volitvah in redko zmaga resnična večina volilcev. To pa naj poslej nova postava odpravi! Take postave je želeti in žal, da je je treba.

Vunanje države. V novem času so jeli liberalni listi raznašati laži posebne vrste po svetu — o poneverjenji, ki se godi neki v denarjih pri sv. očetu Leonu XIII. To storijo pa liberalci snmo za tega voljo, da bi katoliški kristijani ne dajali več milodarov za sv. očeta. Se ve, da so take goljufije le v glavah liberalcev. — Sodnija je obsodila v Rimu tiste delalce, ki so dne 1. maja v mestu razsajali, sedaj na več let v ječo, v celem jih je 44, samo 7 je spoznanih za nekrive. — Francoski vladi se ne godi dobro, ker jo silijo nekateri poslanci v boj zoper Nemce, ali ona si tega še ne upa, pa tudi povedati tega, da si ne upa, ne mara, kaj torej hoče? Za nekaj časa ima sedaj mir pred poslanci, ker so tudi ondi pretrgali posvetovanje v državnem zboru. — Pravi se, da pojde še to poletje angleška kraljica na Nemško, v Berolin. To je sedaj še pač samo pravljica, pa tudi tačas, če kraljica v resnici gre v Berolin ne pomeni to veliko, ker kraljica angleška ne sega v politiko svoje vlade. — Nemški cesar hoče pre narediti srednje šole, toda njegova vlada ni za to, vsaj ne zato, da se pre naredijo šole tako, kakor cesar hoče. — Rusija je mogočna država, toda sedaj stoji še sama ter nima zaveznika; zato pa tudi ni nobene nevarnosti, da začne ona vojsko. — Kakor smo že v zadnjem listu povedali, je zdaj trgovinske vojske med Rumunijo, našo sosedo, in našo državavo konec. Sedaj se je nova pogodba med njima razglasila. — Zmirom bolj se sliši, da se Bolgarija izkliče za neodvisno; doslej še je nekako pod oblastjo tur-

sko in ji plačuje davščino. — Da je na Turškem veliko nesnage, to je znano in ravno to je krivo, da se širi kolera po nekaterih krajih sila naglo, hvala Bogu, da še ne v Evropi. — Iz Afrike se poroča, da je sila huda vročina in da se vsled tega kolera širi. — V južni Ameriki je na večih krajih ustaja, izlasti pa v Chili. Tu so imeli ustajniki že bitke z vojsko republikanske vlade. Iz početka se jim je godilo dobro, dne 13. julija so jih pa vladini vojaki do dobrega naklestili.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

Stara je že navada, da ljudje radi tarnajo o slabih časih, davnih pa prehvaliti ne morejo. Res je sicer, da predniki naši niso poznali vinogradske ušice; strupena rosa nekdanj ni unkončevala vinske trte; o lubadarjih, uničujočih naše smerečeje in borovje, nihče ni slišal; stari ne vedó toliko o grozni toči; nemškutarske golazni tudi ni še bilo; vendar pa nam povestnica pripoveduje o drugih stražnih nezdodah, ki so zadevali domovino našo.

Slovenske dežele niso samo divji Turki napadali malo, da ne s kozi tristo let, nego prihajali so k nam še hujsi neprijatelji. To so bile kobilice. Morebiti bode kdo neverno majal z glavo, češ, ni mogoče, da bi te majhne žuželke bile tolika nesreča; saj jih je sv. Ivan Krstitelj celo jedel, kakor nam poroča sv. pismo A vendar so bile nekdanj grozna nadloga našim krajem in so še daudanes nekaterim deželam, zlasti južnim

Nedavno smo čitali po časnikih, da je v severni Afriki: v Maroku, Tunisu in Alžiru, letos sila mnago kobilic. Brezuspešno se trudijo, da bi jih zatrli. Francoska zbornica je dovolila poldrugi milijon frankov (po našem denarju kakih 800.000 fl.) za uničevanje kobilic v Alžiru, ki je last Francije.

Iz Maroka došli popotniki so pravili, da so celih 32 dni potovali sredi teh kobilic. Vsa dežela je popolnoma opustošena. Pred kakimi sto leti zadela jo je ista nesreča.

Čitali smo celo, kar je pa precej neverojetno, da so kobilice napale in umorile nekega francoskega popotnika. Branil se je sicer obupno, o čemer je pričalo na tisoče pohojenih kobilic; toda ni se rešiti mogel; gosti kobilčni roj ga je zadušil. Težko so spoznali mrtvo truplo, ki je bilo že vse objedeno.

Tudi iz Rima se poroča, da so se v ta mošnji okolici prikazale velike trope kobilic; istotako na Sardinskem otoku.

Silno vznemirjajočo novico smo pa čitali ravno te dni, da je na Ogrskem, za Donavo, v Torotalški županiji, neizmerno veliko kobilic.

Ministerski tajnik Kazy dela s 700 delavci, da bi jih ugonobil. Tudi po drugih krajih so se prikazale.

Slava Bogu, k nam že dolgo požrešnih teh gostov ni bilo; nihče se jih ne spominja več. Toda v preteklih stoletjih so mnogokrat obiskovali domovino našo. Podati hočem tukaj dragim čitateljem majhno sliko o teh nezgodah, iz katerih bodo razvideli, da so bili stari časi mnogo hujši od današnjih. Naj bodo torej te vrstice v tolažbo našim kmetovalcem, ki se letos plaho ozirajo po svojem polju in malo obeta-jočih vinogradih.

Letopisci nam pripovedujejo, da so kobilice prirojile kakih desetkrat na Štajarsko, in to leta 1457, 1473, 1474, 1477, 1478, 1480, 1484, 1542, 1543. in zadnjič 1782. Vselej je bila slovenska naša domovina bolj ali manj prizadeta, ker so navadno priletele iz Ogrskega za Muro in Dravo, ali so se pa že pri nas izvalile iz jajec, položenih prejšnje leto. Gotovo so pa naši kraji hudo trpeli leta 1477, 1478 in 1484.

O tem nam poroča koroški letopisec Unrest tako le: „Leta 1477 dan pred Veliko Gospojnico, so kobilice priletele iz Ogrskega skozi Štajarsko za Muro in Dravo v Labodsko dolino (na Koroškem); požrle so proso, ajdo in otavo. Ponekod so ostale do zime; še le mraz jih je uničil. Na mnogih krajih so ozimino pojele do korenine. Letele so tako gosto, kakor dim, in kjer so se spustile na zemljo, ukončale so vse zelenje.“

(Dalje prih.)

Smešnica 30. „Soseda“, šepne kmetica na uho svoji tovarišici, „soseda, jaz bi ti nekaj povedala, če ne boš potlej dalje pravila“. „Aj“, odvrne ji ona, „molčala bodem, se ve, da bom molčala tako, kakor ti“.

Razne stvari.

(Vabilo.) „Katoliško tiskovno društvo“ v Mariboru ima v torek dne 28. julija ob 10. uri dopoldne občni zbor v prostorih slov. čitalnice. Na dnevnem redu je 1. poročilo o tiskarni sv. Cirila; 2. poročilo o tiskovinah, katere kat. tisk. društvo izdaje; 3. volitev odbora in 4. posamni nasveti. Pristop imajo samo udje in če jih ne pride dovoljno število (20), snide se potem 11. občni zbor v istim dnevnem redom in v istih prostorih ob 11. uri dopoldne in se pri tem sklepa ne gledé na število navzočih udov.

Odbor „katol. tisk. društva“.

(Naznanilo.) Na povabilo cesarjevič Rudolfovega sadjarskega društva za Spodnji Štajer pride potovalni učitelj g. Belé iz Maribora 24. julija v Sv. Jurij, ter bode tam in po okolici skoz 10 dni dejansko poučeval o raznih delih in opravilih, posebno o onih, katere jo

ravno v tem času opravljati v drevesnici, sadonosniku itd. Dne 26. t. j. v nedeljo popoldne pa bode v Št. Jurji na juž. žel. v šoli podučljivo govoril o sadjarstvu. Dne 2. avgusta pa pojde g. potovalni učitelj na Planino.

(Imenovanje.) Gospod A. pl. Wurmser, tajnik pri c. kr. okrožni sodnji v Celji, postal je svetovalec pri isti sodnji; g. A. Morocutti, pristav pri c. kr. okr. sodnji v Celji, pa je dobil mesto c. kr. okr. sodnika v Št. Lenartu v slov. goricah.

(Učiteljsko društvo) Ljutomerskega glavarstva je v svoji glavni seji dne 16. julija pri Kapeli izreklo javno zahvalo g. Fr. Robiču, c. kr. profesorju na učiteljski v Mariboru in državnemu poslancu, za to, ker je zagovarjal na javnem mestu v državnem zboru lojalnost slovenskih narodnih učiteljev zoper neki ukaz, ki je bil namenjen proti slovenskemu učiteljstvu, ter je sumničil lojalnost taistega.

(Zahvala.) Iskreno zahvalo izreka odbor katol. političnega društva na Ptujih volilcem veleposestnikom Ptujkega okraja, ki so dne 16. julija t. l. volitve se udeležili in glasovali za katoliške slovenske kandidate.

(Povabilo) h koncertu, katerega priredi Ormoška čitalnica, dne 2. avgusta t. l. v vrtu gostilnice g. Kapusa ter ima sledeči vspev: 1. J. Hladnik „Za dom“, moški zbor. 2. P. H. Sattner „Detetu“, mešan zbor. 3. A. Foerster „Svèt“, moški zbor. 4. Jenko „Nek dušman vidi“, mešan zbor. 5. Koželsky „Ločitev“, čvetospev. 6. Vanda „Oj planine“, ženski zbor. 7. P. H. Sattner „Za gore solnce mi zahaja“, moški zbor z baritonovim solom. 8. Vanda „Tiha luna“, mešan zbor. 9. Vilhar „Ljeti pjesmo“, ženski zbor. Po koncertu prosta zabava. Med koncertom svira svetinjska godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. Pristop imajo samo udje, povabljeni in po udih vpeljani gostje. K obilnej vdeležbi povablja vljudno Odbor.

(Premeščanje.) Gospod K. Wenger, c. kr. sodnik v Št. Lenartu gre na enako mesto v Gornji Grad, istotako g. dr. Anton Fohn iz Slov. Gradca v Maribor na desnem bregu Drave in g. Al. Rotschedel iz Gornjega Grada v Slov. Gradec.

(Osmi službeni razred.) Minister za uk in bogočastje je povzdignil v 8. službeni razred gg. profesorje: Franca Hubad na prvi drž. gimnaziji v Gradci, Ivana Krušič, dr. A. Vrečko, Alb. Fietz in Pavla Ploner na drž. gimnaziji v Celji, dr. Jož. Pajek in L. Mayer na drž. gimnaziji v Mariboru, J. Jonasch in Fr. Brelih na drž. realki v Mariboru.

(Na Dobrni) so topličarji priredili večerno zabavo s petjem in igranjem v prid vbožnim učencem, da bodo po zimi dobivali toplo hrano ob poldne.